

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobkyně: **Z. O.**

zastoupena Mgr. Kamilem Tvarůžkou, advokátem
sídlem Hlavní 83/115, 747 06 Opava

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 12. 2020, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 15. 2. 2021 se žalobkyně domáhala zrušení

Shodu s prvopisem potvrzuje

rozhodnutí žalované ze dne 15. 12. 2020, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 18. 9. 2020, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod.

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že při hodnocení jejího zdravotního stavu žalovanou došlo k jeho podhodnocení. Má za to, že byla z hlediska poklesu pracovních schopností chybně přiřazena k položce 3a) kap. XV, odd. B přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb., (dále jen „vyhláška“), když z posudku vyplývá středně těžké až těžké omezení hybnosti, což odůvodňuje přiřazení k položce 3b) nebo 3c) uvedené kapitoly. Nebyl ani zohledněn syndrom bolestivosti, který ovlivňuje pokles její pracovní schopnosti až na 50%, protože fakticky je celá jedna ruka se třemi klouby nepoužitelná – nepohyblivá. Dále měl být pokles pracovní schopnosti žalobkyně navýšen o 10% postupem podle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., neboť žalobkyně pracovala jako ošetřovatelka a většinou pomáhala pacientům z lůžka a do lůžka, manipulovala s nimi, vozila je v křesle a její zdravotní stav vylučuje další uplatnění v tomto povolání.
3. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že vzhledem k námitkám žalobkyně přísluší přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně PK MPSV ČR, která je zákonem povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pro účely přezkumného řízení.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 15. 12. 2020 (ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z připojeného posudkového spisu žalobkyně krajský soud zjistil, že žalobkyně absolvovala SOU zdravotnice v letech 1. 9. 1985 – 13. 12. 1988, pracovala jako ošetřovatelka. Žalovaná rozhodla dne 18. 9. 2020 výše uvedeným prvostupňovým rozhodnutím na základě posudku lékařky OSSZ Opava, vypracovaného dne 27. 8. 2020. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti bylo reziduum po operacích pravého ramene, hodnocené jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddílu B, položce 3a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 20 %, přičemž tato již nedoznala dalších změn podle § 3 nebo § 4 této vyhlášky. Po podání námitek vypracovala lékařka ČSSZ pro účely napadeného rozhodnutí dne 7. 12. 2020 nový posudek. V tomto byl jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu označen impingement syndrom pravého ramene se stavem po Neerově akromioplastice 5/2019, reatroskopii 2/2020, s evakuací kalcifikátu, s přetrvávajícím lehkým omezením hybnosti v pravém rameni, což bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddílu B, položce 3a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 10 %, přičemž tato hodnota byla zvýšena o 10% vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 uvedené vyhlášky.
6. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 28. 4. 2021, který krajský soud nechal v průběhu řízení o žalobě vypracovat se zadáním, aby se posudková komise zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k 15. 12. 2020, soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedy komise, dalšího lékaře s odborností ortopedie a tajemnice, dospěla k závěru, že

se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je „impingement syndrom“ pravého ramene se stavem po Neerově akromioplastice v 5/2019, reatroskopii v 2/2020, s evakuací kalcifikátu, s přetrvávajícím lehkým omezením hybnosti v pravém rameni. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddílu B, položce 3a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 10 %, přičemž tato byla navýšena o 10% pro neuralgii vřetenního nervu vpravo podle § 3 uvedené vyhlášky. Dle posudkové komise se u žalobkyně jedná o onemocnění, které není takové závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení dle položky 3b nebo 3c dané kapitoly a oddílu a žalobkyně je schopna vykonávat zaměstnání ošetrovatelky za podmínek vyloučení těžké fyzické práce, manipulace s těžkými břemeny, práce s horními končetinami nad hlavou, trvale v chladu a vlhku.

7. S ohledem na námitky žalobkyně k bolestivosti, která značně omezuje hybnost její ruky, nechal krajský soud vypracovat revizní posudek posudkovou komisí MPSV v Brně.
8. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Brně ze dne 22. 9. 2021 soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedy komise, dalšího lékaře s odborností ortopedie a tajemnice, dospěla k závěru, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti. Jeho rozhodující příčinou je „impingement syndrom“ pravého ramene se stavem po Neerově akromioplastice v 5/2019, reatroskopii v 2/2020, s evakuací kalcifikátu, s přetrvávajícím lehkým omezením až středně těžkým omezením hybnosti (hybnost omezena o 1/3 až 2/3) v pravém rameni v kombinaci s neuralgií vřetenního nervu vpravo ischemicko – kompresivní etiologie po odstranění lipomu v oblasti pravé paže. Řečené bylo touto posudkovou komisí tentokrát hodnoceno již jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddílu B, položce 3b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 15 % ze stanoveného rozmezí 15 – 25% z důvodu, že se jedná o jednostranné postižení, pro přidruženou neuralgii navýšila posudková komise celkový pokles na 25%. Protože se nejedná o ztuhnutí ramene či více kloubů horní končetiny, není postižení podřaditelné pod položky 3c nebo 3d vyhlášky. Žalobkyně podle komise je schopna vykonávat zaměstnání ošetrovatelky za podmínek vyloučení těžké fyzické práce, manipulace s těžkými břemeny, práce s horními končetinami nad hlavou, trvale v chladu a vlhku.
9. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se

posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).

10. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
11. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikované posudky. Z jejich obsahu vyplývá, že posudková komise v obou případech jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialistiky s odborností ortopedie, tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudky rovněž mají všechny shora uvedené náležitosti.
12. Posudek posudkové komise MPSV Brno podle názoru soudu splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, protože posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby. Zdravotní postižení žalobkyně posudková komise podřadila pod položku 3b) kapitoly XV., oddílu B vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen „vyhláška“). Pod tuto položku 3 uvedené kapitoly spadá *„ztuhnutí nebo omezení pohybu v ramenním kloubu, loketním kloubu/kloubech“*, přičemž posudkové hledisko zní: *„[m]íra poklesu pracovní schopnosti se stanoví s ohledem na skutečnost, zda je postižen jeden nebo dva klouby, dále podle rozsahu omezení pohybu, omezení fyzické výkonnosti, koordinace pohybů, manipulace a přenášení předmětů“*. V posudku komise uvedla, že položku 3b, tedy *„středně těžké omezení hybnosti jednoho nebo dvou kloubů, omezení funkce končetiny pro manipulaci a přenášení předmětů“* zvolila na základě toho, že žalobkyně trpí lehkým omezením až středně těžkým omezením hybnosti (hybnost omezena o 1/3 až 2/3) v pravém rameni v kombinaci s neuralgií vřetenního nervu vpravo, tedy *„až středně těžkým omezením hybnosti jednoho ramenního kloubu s omezením funkce končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých předmětů“*, přičemž s vzhledem k omezení pouze jednoho kloubu na dolní hranici postižení určila komise pokles pracovní schopnosti pro toto postižení na 15% a pro přidruženou neuralgii vřetenního nervu vpravo navýšila celkový pokles na 25%; jak vyplývá z podkladových lékařských zpráv, právě neuralgie vřetenního nervu je odpovědná za namítanou bolest žalobkyně. Posudková komise současně vysvětlila, z jakého důvodu

nezařadila postižení žalobkyně pod podložky c) a d). Z uvedeného je zřejmé, že posudková komise použila posudková kritéria vyhláškou předepsaná a neuralgii, vedoucí k bolestem žalobkyně, byť bolestivost sama o sobě není podle vyhlášky posudkově významná, v celkovém poklesu pracovní schopnosti rovněž zohlednila.

13. Posudková komise přistoupila k navýšení poklesu pro ostatní postižení v rámci stanovené míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, když navýšení předvídané v § 3 odst. 1 vyhlášky, se uplatní pouze v případě, kdy je pokles pracovní schopnosti pojištěnce v důsledku souběhu postižení vyšší, než horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
14. Vzhledem k tomu, že podle posudkové komise je žalobkyně schopna pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, je vyloučen žalobkyni namítaný postup podle § 3 odst. 3 vyhlášky.
15. Podle § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. d. p.“) *[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
16. V otázce posouzení zdravotního stavu žalobkyně vycházel soud z výše řečeného posudku posudkové komise, který je dle názoru soudu plně způsobilý k důkazu žalobkynina zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, když její pracovní schopnost poklesla o 25 %. Byť tedy pokles pracovní schopnosti byl hodnocen jinak (výše), než posudkovým lékařem, ze kterého vycházela žalovaná, žalobkyně nesplňuje podmínku invalidity, a rozhodnutí žalované tak odpovídalo t. č. zdravotnímu stavu žalobkyně a je zákonné. S ohledem na výše uvedené tedy soud žalobu seznal nedůvodnou a jako takovou ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. Soud závěrem považuje za vhodné výslovně upozornit na skutečnost, že při změně zdravotního stavu je možné žádat o změnu výše invalidního důchodu. Žadatel pak bude za tím účelem opětně přezkoumán stran míry poklesu pracovní schopnosti.
18. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšná žalobkyně právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 27. října 2021

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje

[Zadejte text.]

Shodu s prvopisem potvrzuje